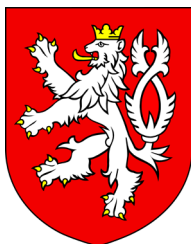

UOHSX0073V16

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R52/2015/VZ-15080/2015/322/DRu

Brno 24. června 2015

V řízení o rozkladu ze dne 9. 2. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal navrhovatel –

- **O2 Czech Republic a.s.**, IČO 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 6. 12. 2014 Ing. Martinem Kovaříkem, IČO 14947757, se sídlem Adamovská 504/3, 140 00 Praha

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S1119/2014/VZ-1939/2015/521/OPi ze dne 27. 1. 2015 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká pošta, s.p.**, IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha

při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Datové komunikační služby ČP – PS07**“ v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání ze dne 22. 5. 2014 v návaznosti na rámcovou smlouvu o poskytování služeb č. 2014/1559, která byla zadána dne 28. 1. 2014 ve veřejné zakázce s názvem „Datové komunikační služby České pošty, s.p.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 9. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 9. 2013 pod ev. č. zakázky 366056, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2013 a 1. 11. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 11. 9. 2013 pod ev. č. 2013/S 176-304549, ve znění opravy uveřejněné dne 15. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 200-346888 a dne 6. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 215-374850,

a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **ha-vel internet s.r.o.**, IČO 25354973, se sídlem Olešní 587/11A, 712 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 9. 5. 2013 JUDr. Pavlem Zajícem, advokátem, ev. č. ČAK 4743, IČO 64128831, se sídlem Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS- S1119/2014/VZ-1939/2015/521/OPi ze dne 27. 1. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 18. 12. 2014 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – O2 Czech Republic a.s., IČO 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 6. 12. 2014 Ing. Martinem Kovaříkem, IČO 14947757, místem podnikání Adamovská 804/3, 140 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká pošta, s.p., IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Datové komunikační služby ČP – PS07“ v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání ze dne 22. 5. 2014 v návaznosti na rámcovou smlouvu o poskytování služeb č. 2014/1559, která byla zadána dne 28. 1. 2014 ve veřejné zakázce „Datové komunikační služby České pošty, s.p.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 6. 9. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 9. 2013 pod ev. č. zakázky 366056, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2013 a 1. 11. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 11. 9. 2013 pod ev. č. 2013/S 176-304549, ve znění opravy uveřejněné dne 15. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 200-346888 a dne 6. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 215-374850 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Dne 18. 12. 2014, kdy byl Úřadu doručen návrh navrhovatele, bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele. Návrhem se navrhovatel u Úřadu domáhal nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a veškerých navazujících úkonů zadavatele, nebo zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
3. Dne 14. 1. 2015 obdržel Úřad žádost navrhovatele o přerušení správního řízení z důvodu úmyslu navrhovatele nechat si zpracovat znalecký posudek.
4. Dne 16. 1. 2015 rozhodl Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S1119/2014/VZ-1721/2015/521/OPI z téhož dne o zamítnutí návrhu navrhovatele na vydání předběžného opatření dle § 117 odst. 1 písm. a) zákona spočívajícího v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
5. Dne 21. 1. 2015 doručil zadavatel Úřadu podání z téhož dne, jehož obsahem bylo sdělení, že dne 20. 1. 2015 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, přičemž kopie smlouvy označené jako „Prováděcí smlouva č. 2014/1084 k Rámcové smlouvě o poskytování služeb č. 2014/1559 ze dne 28. 1. 2014“ uzavřené dne 20. 1. 2015 s vybraným uchazečem byla Úřadu doručena spolu s výše uvedeným podáním zadavatele.

II. Napadené usnesení

6. Dne 27. 1. 2015 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S1119/2014/VZ-1939/2015/521/OPI (dále jen „**napadené usnesení**“).
7. Výrokem napadeného usnesení Úřad rozhodl, že se správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavuje, neboť se návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele stal zjevně bezpředmětným.
8. Výrok napadeného usnesení Úřad odůvodnil tím, že s ohledem na skutečnost, že zadavatel již uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, stal se návrh navrhovatele zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit či zrušit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a navazující úkony zadavatele.

III. Námitky rozkladu

9. Dne 9. 2. 2015 byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele z téhož dne.
10. Navrhovatel rozkladem brojí proti uplatnění § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť zákon obsahuje dle názoru navrhovatele speciální úpravu v § 118 odst. 5 písm. a) zákona, již se byl Úřad povinen řídit.
11. Navrhovatel v rozkladu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 105/2013-121 ze dne 4. 12. 2014, v němž tento soud konstatoval, že Úřad pochybil, když se nevyjádřil k naplnění všech obligatorních podmínek, jež pro uložení nápravného opatření předpokládá § 118 odst. 5 písm. a) zákona.
12. Navrhovatel namítá, že se jeho návrh nestal zjevně bezpředmětným, jelikož k uspokojení navrhovatele v průběhu správního řízení nedošlo. Navrhovatel má i nadále zájem na tom, aby Úřad přezkoumal, zda zadavatel postupoval či nepostupoval v souladu se zákonem,

resp. zda byly či nebyly splněny první dvě podmínky pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona.

13. Navrhovatel k tomu dále namítá, že rozhodnutí Úřadu o meritu věci, tj. konstatování, že zadavatel dodržel či nedodržel postup stanovený zákonem a že tento postup podstatně ovlivnil či neovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, má pro navrhovatele význam z důvodu možnosti budoucího uplatnění nároku na náhradu škody, která navrhovateli nezákonným postupem zadavatele vznikla, a význam ve vztahu k dalším budoucím veřejným zakázkám zadávaným zadavatelem i jinými subjekty.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu postoupil spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným usnesením správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětnou žádostí, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

V. K námitkám rozkladu

18. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrh, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
19. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
20. Dne 18.12.2014 bylo doručením návrhu navrhovatele zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona. Návrhem se navrhovatel u Úřadu domáhal nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona v podobě zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a veškerých navazujících úkonů zadavatele a eventuálně zrušení zadávacího řízení.
21. Dne 21.1.2015 prokázal zadavatel Úřadu, že podle § 82 zákona uzavřel dne 20.1.2015 smlouvu s vybraným uchazečem na plnění předmětu veřejné zakázky.

22. Ustanovení § 66 správního řádu stanoví důvody, pro které se nevydává rozhodnutí ve věci, ale řízení se zastaví. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu v případě, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou, pak správní orgán postupuje tak, že správní řízení zastaví. Podle tohoto ustanovení postupuje správní orgán I. stupně v případě, že důvod pro zastavení nastane v průběhu správního řízení, vedeném v I. stupni. V rozhodovaném případě lze bezpředmětnost návrhu (žádosti) ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu spatřovat v tom, že o návrhu navrhovatele již není možno meritorně rozhodnout, neboť zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zadavatelem ukončeno právem předvídaným způsobem, tj. uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky dle § 82 zákona.
23. Krajský soud v Brně v rozsudku 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 judikoval, že: *„pokud citované ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu umožňuje odvoláním (rozkladem) napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, míní tím nepochybně možnost zastavit řízení pouze tehdy, je-li naplněna hypotéza některého ustanovení správního řádu nebo jiného zvláštního zákona (v daném případě by připadal v úvahu ZVZ [pozn. předsedy Úřadu: v citovaném rozsudku je zkratka ZVZ zavedena pro zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění platném a účinném ke dni vydání tohoto rozsudku]), podle něhož je třeba správní řízení zastavit. Podle zdejšího soudu tak bude namísto podle citovaného ustanovení postupovat vždy tehdy, dojde-li k situaci, s níž zákon spojuje zastavení řízení, tj. nastanou-li důvody předvídané v § 66 správního řádu (např. žadatel vzal svoji žádost zpět, žádost se stala bezpředmětnou, žadatel zemřel nebo zanikl nebo důvody pro zastavení řízení podle ZVZ.“*
24. Je nepochybné, že výše uvedený závěr soudu o postupu odvolacího správního orgánu lze přílehavě aplikovat i na možnost zastavit správní řízení I. stupně, pokud došlo k naplnění hypotézy některého z ustanovení § 66 odst. 1 správního řádu již v době jeho vedení, nikoli až po napadení rozhodnutí rozkladem navrhovatele. S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval správně a v souladu s právními předpisy, když správní řízení zastavil postupem podle správního řádu, jelikož zastavení správního řízení připadá v úvahu, jak bylo soudem judikováno, *„je-li naplněna hypotéza některého ustanovení správního řádu“*, v tomto případě ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
25. Námitka navrhovatele, že úprava zastavení správního řízení dle zákona má aplikační přednost před obecnou úpravou dle správního řádu, neboť podle jeho názoru jsou podmínky pro zastavení řízení vedeného podle zákona speciálně upraveny v § 118 odst. 5 písm. a) zákona, je tak v rozporu nejen s právními předpisy, ale i s dosavadní rozhodovací praxí správních soudů.
26. Navrhovatel v rozkladu dále odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 105/2013-121 ze dne 4. 12. 2014 a vyvozuje z něj, že je Úřad povinen řízení zastavit podle zákona a nikoli podle správního řádu a dále povinen přezkoumat, jaké z podmínek stanovených pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona, jehož se navrhovatel domáhá, byly naplněny a jaké nikoliv.
27. K námitce navrhovatele uvádím, že rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 105/2013-121 ze dne 4. 12. 2014 byl Nejvyšším správním soudem zrušen rozsudkem č. j. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015. Nejvyšší správní soud zde dovodil, že *„v případě, že po podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dojde k uzavření smlouvy na veřejnou*

zakázku, je namístě řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Tento závěr je ostatně v souladu se standardní komentářovou literaturou (srov. Jurčík R.: *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 3. vydání. Praha, C. H. Beck, 2012, str. 686: „Ustanovením § 118 odst. 1 není dotčena možnost zastavení řízení podle obecné procesní úpravy v § 66 SpŘ [pozn. předsedy Úřadu: v citovaném rozsudku je zkratka SpŘ zavedena pro zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění platném a účinném ke dni vydání tohoto rozsudku]. Například pokud by byl podán návrh na opatření k nápravě po uzavření smlouvy, jednalo by se o žádost zjevně právně nepřípustnou – § 66 odst. 1 písm. b) SpŘ, popř. pokud by došlo k uzavření smlouvy v průběhu řízení o návrhu na uložení opatření k nápravě, stala by se žádost zjevně bezpředmětnou – § 66 odst. 1 písm. g) SpŘ.“). Posouzení rozhodné právní otázky, na němž krajský soud založil napadený rozsudek, je tedy nesprávné“.*

28. S ohledem na skutečnost, že navrhovatelem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 105/2013-121 byl Nejvyšším správním soudem zrušen, není tato námitka navrhovatele ve vztahu k probíhajícímu správnímu řízení relevantní.
29. Navrhovatel v rozkladu namítá, že nelze dovozovat bezpředmětnost návrhu, jelikož k uspokojení navrhovatele během správního řízení nedošlo. Dle navrhovatele také není vyloučeno, že zadavatel nebude svůj nezákonný postup opakovat v budoucnu u nové veřejné zakázky.
30. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 3. 2012, č. j. 8 As 103/2011-92, *„důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“* V usnesení rozšířeného senátu č. j.: 8 As 47/2005-86, se Nejvyšší správní soud k předmětu správního řízení vyjádřil tak, že *„vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje“*. Zároveň je třeba takový navrhovatelem sledovaný význam vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Takový význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. to, kterého se navrhovatel domáhal.
31. K účelu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, když konstatoval, že tímto účelem je *„uložení nápravného opatření v případě kvalifikovaného porušení postupu pro zadání veřejné zakázky zadavatelem, tedy zjednání nápravy v době, kdy lze ještě pochybení zadavatele napravit, tj. před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku.“* V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„v případě, že po podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dojde k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, je namístě řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu“*.
32. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 je bezpředmětnost žádosti nutno vnímat jako *„stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele.“*
33. V době podání návrhu k Úřadu bylo cílem navrhovatele to, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, jakož i veškeré navazující úkony zadavatele

a pokud nazná, že nápravy nelze dosáhnout jinak, aby zrušil zadávací řízení. V průběhu vedení tohoto správního řízení však již byla na veřejnou zakázku uzavřena smlouva, čímž bylo zadávací řízení skončeno. I v případě, že by Úřad shledal v úkonech zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky porušení zákona, nemohl by podle § 118 odst. 1 zákona, právě z důvodu uzavření smlouvy, uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Prvotního cíle (resp. významu), kterého navrhovatel podáním návrhu k Úřadu chtěl dosáhnout, tj. uložení nápravného opatření, tedy již nelze dosáhnout.

34. Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že rozhodnutí o meritu věci má pro navrhovatele význam z důvodu možného budoucího úspěšného uplatnění nároku na náhradu škody, která navrhovateli dle jeho názoru vznikla nezákonným postupem zadavatele. V důsledku vydání napadeného usnesení se navrhovatel dle svého názoru ocitl v důkazní nouzi, protože mu bylo znemožněno, aby v budoucích sporech o náhradu škody, která mu vznikla tím, že mu veřejná zakázka nebyla přidělena, prokázal, že zadavatel porušil zákon.
35. K možnému významu újmy na právech navrhovatele resp. náhrady škody je třeba uvést, že daná problematika se primárně vztahuje na případy účasti poškozeného v řízení, kterému prokazatelně vznikla škoda a svůj nárok na náhradu škody uplatňuje. V tomto správním řízení se však osoba poškozeného nevyskytuje a pro tento „význam“ ani nebyl navrhovatelem návrh podán. Škoda způsobená navrhovateli zadavatelem v důsledku jeho nezákonného postupu může teoreticky existovat, v takovém případě by se však jednalo o odpovědnostní vztah mezi zadavatelem a navrhovatelem. K rozhodování o nárocích z takového odpovědnostního vztahu jsou však příslušné civilní soudy a nikoli Úřad. Je zřejmé, že rozhodnutí Úřadu ve věci tohoto správního řízení, jehož vydání se navrhovatel námitkami rozkladu domáhá, by nutně muselo být toliko deklaratorní a svůj „význam“ by tak mělo pouze v rámci nesení důkazního břemene navrhovatele před civilními soudy.
36. K tomu konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, že *„je třeba zdůraznit, že civilní soudy rozhodující o žalobě na náhradu škody způsobené zadavatelem by závěrem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o pochybení zadavatele vysloveným v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí návrhu nebyly vázány. Nejedná se totiž ani o rozhodnutí o osobním stavu ani o rozhodnutí o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt.“*
37. S ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že uzavřením smlouvy na plnění veřejné zakázky nebyla, jak již bylo odůvodněno výše, Úřadu dána jiná možnost, než správní řízení zastavit, neboť pouze takový postup je správný v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
38. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
39. Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle § 90 odst. 1 a 4 správního řádu, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.
40. S ohledem na skutečnost, že došlo v průběhu správního řízení k uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky s vybraným uchazečem, konstatují, že závěr Úřadu, že návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětnou žádostí, považují za správný, neboť již není

zadávacího řízení, v rámci jehož průběhu by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit jednotlivý úkon zadavatele, či zadávací řízení. Úřad správně posoudil, že tak nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

VI. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
42. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká pošta, s.p., Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha
2. Ing. Martin Kovařík, Adamovská 804/3, 140 00 Praha
3. JUDr. Pavel Zajíc, Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy